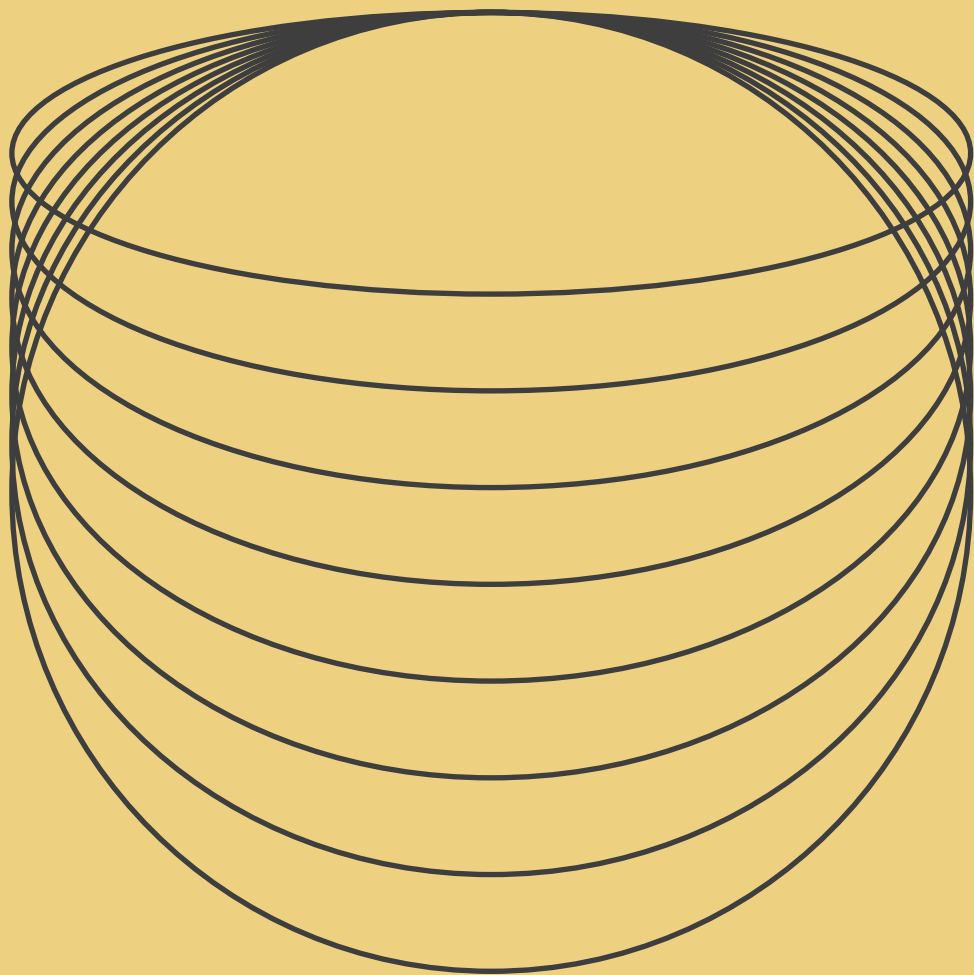

BASSADÒRIA

Accions al servei dels espais agroforestals del Solsonès i rodalies

PRIMAVERA 2023
RUTA A PEU PER L'ENTORN NATURAL
DEL SANTUARI DEL MIRACLE

↗ territoridemasies.cat/bassadoria

Ruta interpretativa al voltant del Santuari del Miracle

Seguint la pista de la somereta del Miracle, un petit saltamartí endèmic i amenaçat, descobrirem la Bassadòria i la vida al voltant del Santuari, sabrem quins animals habiten en una bassa i quines plantes visiten les abelles per fer mel, veurem com l'home ha aprofitat l'entorn natural de rases i fonts per les seves activitats i gaudi, quina empremta ha deixat en el passat en indrets màgics i com és bona part del paisatge de Territori de Masies des d'un mirador excepcional. En definitiva, un recorregut pel sentits: veure, olorar, tocar, escoltar, degustar... i sentir des de l'ànima. Identificació col·lectiva d'elements emblemàtics pels serveis ambientals. Elements i espais d'interès natural, ciència ciutadana i custòdia participada.

Itinerari:

5,45 km. 100m desnivell
Temps aprox.: 4 hores
Dificultat: baixa

Punts d'interès:

- 1 Bassadòria
- 2 Bassa del Miracle
- 3 Ruta de les Olors
- 4 Rasa de l'Estanty
- 5 Font del Bisbe
- 6 Sant Gabriel
- 7 Roc de la Mare de Déu

***Agraïments: als monjos benedictins de Montserrat que viuen al Santuari del Miracle i a l'Ajuntament de Riner.**

L'inici de la ruta és a la Bassadòria, situada al vell mig del Santuari del Miracle, des d'on el **P. Xavier Poch**, superior del Monestir del Miracle, ens fa una breu història del passat, present i futur d'aquest indret.

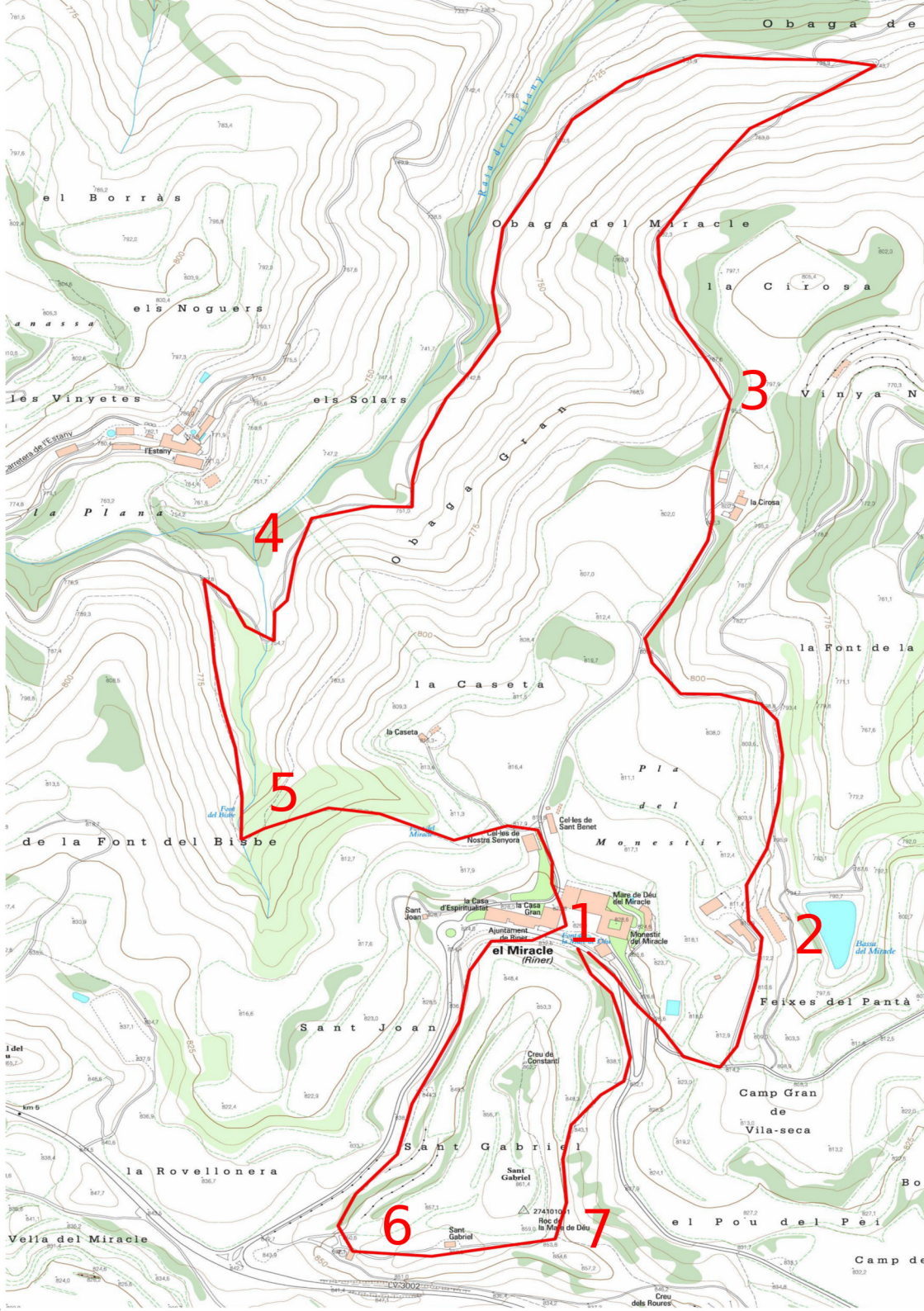
Seguidament comencem la caminada fins a l'observatori de fauna de la bassa del Miracle

on fem la primera parada per veure, si tenim sort, algun dels ocells aquàtics que hi viuen. A continuació anem resseguint la ruta "Natura Viva al Miracle" i el camí de les olors que ens permet veure com canvia el paisatge 20 anys després d'un gran incendi forestal. La rasa de l'Estanty amb les seves zones ombrívols de roures grans, pollancre, parets i horts posa el contrapunt a l'ambient més sec i assolellat que hem anat trobant. Durant el recorregut l'Albert Tarragó i el Fermí Sort del Grup de Natura del Solsonès ens van descobrir tots aquests elements del patrimoni natural (la somereta del Miracle, les plantes aromàtiques, les abelles i la mel).

Continuem fins a la Font del Bisbe on fem una altra parada, una mica més llarga, per refer forces mentre l'Albert i el Fermí ens fan una petita explicació de què és i com es fa ciència ciutadana al Solsonès (BIOSOL i Servidor Web) i la importància dels tallers participats en la recerca d'elements i espais de custòdia del territori.

Travessant el Santuari del Miracle per l'oest ens dirigim a la capella de Sant Gabriel i el mirador que té a la vora, on el Xavier Solà, guia del Santuari del Miracle, ens explica la seva història i la del Roc del Mare de Déu, un indret màgic on l'home hi va deixar empremta fa molts anys.

Finalment s'arriba altre cop al punt de partida, la Bassadòria. Tot seguit es fa una visita guiada a l'Espai Natura a càrrec de l'Albert i el Fermí, just al costat de l'Espai Barroc que també és visitable.

TERRITORI DE MASIES

TERRITORI DE MASIES Treballa per promoure el coneixement, respecte, conservació i promoció del patrimoni posant èmfasi en la recuperació de la memòria i cultura popular, la reivindicació de la cultura pagesa i de la vida als petits pobles.

www.territoridemasies.cat

EL GRUP DE NATURA DEL SOLSONÈS és una secció del Centre d'Estudis Lacetans (CEL), que té com a objectius principals estudiar, protegir i difondre els valors naturals de la comarca.

www.lacetans.org/gns

tasta TERRITORI DE MASIES

TASTA TERRITORI DE MASIES és un projecte que vol fomentar la venda directa i els circuits curts de comercialització, acostant el producte local als visitants però també al veïnat.

www.territoridemasies.cat

SÀMARA- SEMBREM NATURA és una cooperativa sense ànim de lucre d'educació ambiental i experiències a la natura al Solsonès.

www.samara.cat

BASSADÒRIA

EL PROJECTE BASSADÒRIA té com objectiu realitzar accions al servei dels espais agroforestals del Solsonès i rodalies i generar espais de reflexió i oferta d'activitats pel reconeixement integral dels serveis ambientals dels boscos.

www.territoridemasies.cat/bassadoria

El Miracle

El Miracle

El Miracle es troba a cavall de tres municipis: Llobera, Pinós i Riner. És una zona definida per unes relacions socials determinades que gi- ren entorn del Santuari. El Miracle és un espai d'interès natural (EIN), declarat per la Genera- litat a principis dels 90. Al Miracle com a tal, hi viuen unes quaranta persones i l'EIN s'escampa a l'entorn del santuari pròpiament dit, el qual és el centre de major atracció del municipi, i és situat a l'extrem occidental del terme, prop del tossal de Sant Gabriel.

És un centre de religiositat realment excepcional que recull notables valors religiosos i artístics, heretats en gran part d'altres temps, que consti- tueixen el seu patrimoni actual, alhora que es po- tencien activitats econòmiques lligades a la terra com el conreu de cereal, la vinya, la ramaderia i fins i tot s'hi ha establert una formatgeria.

El Santuari del Miracle és un centre religiós dedi- cat a la Mare de Déu del Miracle. El conjunt està format per una església, una capella, un monestir benedictí depenent de Montserrat, la Casa Gran i diversos llocs d'acollida: la Casa d'Espiritualitat, les cel·les de Sant Benet i de Nostra Senyora i serveis turístics. Són de remarcar els dos retaules

que conté: un del segle XVI d'estil renaixentista i el magnífic Retaule barroc del Miracle, del segle XVIII i obra de l'escultor Carles Morató (talla, 1747- 58) i del pintor Antoni Bordonas (daurat i pintura, 1760-74). El conjunt ha estat declarat Bé Cultural d'Interès Nacional el 22 d'abril de 2008.

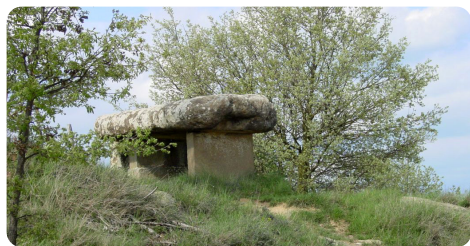
www.santuarielmiracle.cat

La plaça del Santuari del Miracle i La Bassadòria

L'església, el monestir i la Casa Gran limiten la plaça del Santuari del Miracle pel nord, est i oest respectivament. Al costat sud està closa per un marge que baixa de la carretera sud en el qual hi ha la creu commemorativa de l'aparició de la Ver- ge, la font de la Mare de Déu i una bassa. Aquesta bassa, de forma el·líptica i obra en pedra, és la que s'anomena Bassadòria.

BASSADÒRIA ja es fa esment en l'origen del Santuari del Miracle al segle XV, concretament el 3 d'agost de 1458, quan la Mare de Déu s'aparegué, en forma de nena, a en Jaume i en Celdoni, dos joves pastors de la Cirosa, una casa propera. Segons consta als documents del procés canònic instruït pocs dies després d'aquests esdeveniments, “cap al tard, la mestressa de la Cirosa es trobava guardant el ramat en un prat conegut com el prat de Bassadòria acompanyada de dos filla seus, el Celdoni i el Jaumet”.

El Roc de la Mare de Déu o l'Emmidonament del Miracle

Construcció del neolític (2000 aC) situada a tocar de la capella de Sant Gabriel. Es tracta de la coberta superior d'un dolmen desmuntat, conservant-se només aquesta enorme pedra i una altra llosa caiguda en un dels costats que es creu que era una de les pedres que suportaven la superior. Tot i que pot costar una mica de veure, existeix una marca a la pedra en forma de creu, detall que exemplifica la voluntat cristianitzadora de tot allò que fos de procedència pagana. De fet, com el seu nom deixa entreveure, ha tingut usos cristians, ja que s'havia fet servir en algunes processons com a suport del tabernacle de la Mare de Déu (benediccions del terme i de parada en les processons del Santuari).

Al bell mig de la cara inferior de la llosa s'hi observa una concavitat que ha donat lloc a un parell de llegendes per la qual cosa podria haver estat objecte de superstició popular. És coneguda com la pedra del mal de cap: la llegendaria assegura que qui sigui capaç d'aixecar la pedra només fent servir el cap des de sota, no tindrà mai més mal de cap!

Capella de Sant Gabriel

Capella situada al turó de Sant Gabriel (859m). Va ser feta aixecar al segle XV, just després del suposat miracle de l'aparició de la Mare de Déu en forma de nena (la Verge Nena) i que dona nom al Santuari. El primer diumenge d'octubre s'hi celebra un aplec.

Bassa del miracle

El pantà (o bassa) del Miracle és un punt d'observació d'aus i una zona humida de gran riquesa situat al NE del Miracle. Actualment està restaurada gràcies al Grup Natura del Solsonès, juntament amb Geosilva i el Santuari del Miracle. És una bassa temporal d'origen antròpic construïda originalment per abastir d'aigua les necessitats del monestir del Miracle, mitjançant la recollida de les aigües de pluja de l'escorrentia. Actualment té ús ramader i ha esdevingut un espai humit de rellevància per amfibis i aus aquàtiques, de les que podem observar el cabusset (*Tachybaptus ruficollis*) o la gallineta d'aigua (*Gallinula chloropus*). La bassa del Miracle compta amb un petit grupet de tamarius (*Tamarix* sp.) al voltant de la mateixa.

Font del Bisbe

Font que trobem al costat del GR-7 que du a Solsona. Enclotada i a peus d'una rasa, era una parada típica per a molts visitants i veïns del Miracle, per a dinar, fer fontades o simplement anar-hi a jugar. Avui la trobem entre arbres de ribera i alguna pinassa que sobrevisqué al gran incendi de 1998.

El Mirador de Sant Gabriel

El mirador forma part d'una ruta senyalitzada en el marc del projecte "El Miracle, història recent d'un paisatge dinàmic" que es va fer per veure el canvi de paisatge després del gran incendi forestal de 1998 al Miracle, fruit de les experiències i testimonis dels veïns i visitants de la zona. Des del mirador es pot veure la regeneració ecològica que hi ha hagut. És una bona manera d'interpretar el paisatge i reforçar-ne el caràcter dinàmic i social.

L'Espai Natura de Riner

És un petit espai museïtzat que mostra la riquesa natural de la comarca, la fauna i la flora. El personatge que guia el recorregut per l'exposició és la Somereta del Miracle, un ortòpter endèmic en perill d'extinció que només es troba en alguns punts del Pirineu català i que va ser un dels motius per incloure el Miracle dins del Pla d'espais d'interès natural (PEIN).

Aquest centre d'interpretació es troba a la Casa Gran del Santuari del Miracle i compta amb tres sales expositives: una dedicada als Espais Naturals Protegits del Solsonès, una altra sobre la flora i fauna presents en tots els hàbitats del Solsonès i una darrera dedicada al naturalista i veí de Riner dels anys 70 Florenci Codina. S'hi pot observar els aparells i les tècniques utilitzades en aquell temps per l'estudi dels insectes coleòpters, que en va arribar a col·leccionar uns 700 i que han estat cedits per la seva família per aquesta exposició així com diversos objectes personals d'aquest singular estudiós de la natura.

Cal dir que en el mateix edifici es pot gaudir de l'Espai Barroc, el projecte que pretén descobrir el patrimoni historicoartístic barroc de la comarca.

Patrimoni Natural

Roureda de rebrot (EIN) i ramaderia extensiva

La zona de l'oest del santuari del Miracle està catalogada com a Espai d'Interès Natural (EIN) El Miracle (superfície total de 233,62 ha), per la mostra representativa dels paisatges submediterranis dels altiplans centrals catalans. Situat sobre relleus calcaris tabulars suaus, es troba en ple país dels boscos semicaducifolis i les rouredes seques submediterrànies, domini del roure de fulla petita (*Quercus faginea*). El paisatge actual és caracteritzat per extenses pinedes de pinassa (*P. nigra* ssp. *salzmannii*), i més fragmentàriament pi roig (*Pinus sylvestris*), que formen un mosaic forestal que alterna amb els camps de cereals.

Cal destacar la notable diversitat d'espècies de fongs, representatives de la flora micològica dels boscos submediterranis de l'interior de Catalunya. De la fauna s'ha de remarcar la singularitat d'alguns artròpodes de la zona. Hi ha unes quantes espècies d'ortòpters endèmics de les terres catalanes com *Ephippigerida* asella i *Ephippigerida* marceti, localitzades a l'entorn d'aquest espai natural. Després del gran incendi del 1998, els grans boscos de pinassa van esdevenir roureda a causa de la velocitat de rebrot del roure després del pas del foc. El canvi en l'estructura forestal és evident avui en que la pineda ha passat a ser roureda. En les obagues d'aquest bosc apareixen espècies ombrívoles, com el boix grèvol (*Ilex aquilifolium*), així com també alguns reduptes de pi rojalet (*Pinus sylvestris*).

La ramaderia extensiva juga un paper crucial en el manteniment de les zones obertes i una massa forestal amb una baixa càrrega de combustible, que preveu i ajuda a controlar els focs forestals. La ramaderia extensiva tradicional ens preveu de productes de qualitat lligats al territori, i de serveis de gestió forestal per al benefici del territori i dels seus habitants.

Les majoria d'ovelles (*Ovis aries*) que trobem al baix Solsonès són de la raça **ripollesa**, que prové d'encreuaments de races del Pirineu i prepirineu amb ovelles de la raça Merina. És una ovel·la molt rústega i pigada de cara i extremitats, i, tot i tenir una llana entrefina i una diversitat de productes prou importants, es destina principalment a la producció de carn.

Somereta del Miracle

La somereta del Miracle (*Ephippigerida asella*) és un saltamartí endèmic de Catalunya: en tot el món, només es troba en determinats punts del prepirineu català, entre ells el Pallars i el Solsonès. Va ser descrita el 1907 per un entomòleg (expert en insectes) anomenat Navás, a través d'exemplars capturats als voltants del Santuari del Miracle (Riner, Solsonès). Actualment sembla que al Miracle és molt escàs o absent, mentre que encara es troba en d'altres punts de la comarca. Es tracta d'una espècie en perill d'extinció, protegida per llei. Habita en boxedes, i sembla que la pèrdua de pastures en front de l'avanç del bosc és una de les principals amenaces.

Per Ferran Fontelles

highlightstories.com/pr/dinsdelbosc

Apicultura

L'apicultura ha estat tradicionalment una activitat lligada a les masies de la zona. Actualment es celebra cada primer cap de setmana d'abril la Fira de la Mel al Santuari del Miracle. Aquesta activitat es manté en la zona, sobretot per l'aprofitament de l'abundant floració primaveral del romer (*Rosmarinus officinalis*) i del timó (*Thymus vulgaris*). En el cas de la península ibèrica convivim amb l'abella melífera ibèrica (*Apis mellifera* subsp. *iberiensis*), que viu de forma salvatge en el nostre territori, i que ha estat seleccionada al llarg del temps per la quantitat de productes aprofitables que produeix millorant el maneig dels eixams. Les arnes han anat canviant al llarg dels temps, des de les primeres fetes amb terra i canya fins a els actuals models industrials que permeten la transhumància i el millor aprofitament dels recursos de l'eixam. Les abelles ens proveeixen de mel, cera, polen, gelea reial i fins i tot pròpolis. Un seguit de productes molt específics elaborats per aquests insectes que cal recompensar amb una bona gestió de l'espècie, ja que es troba en risc de desaparèixer.

El camí de les olors

El camí dels olors forma part de la ruta anomenada Natura Viva que transcorre pels voltants del Miracle. És un itinerari amb una sèrie de plafons divulgatius que passa per una antiga i densa obaga de pinassa que l'any 1998 el pas del foc va devastar el bosc i obrí grans espais que foren colonitzats per espècies que els agrada la llum del sol, les plantes aromàtiques. Avui, enmig d'una roureda jove que ha rebrotat després de l'incendi, hi trobem una flora rica en plantes aromàtiques, acompanyada de la fauna associada.

En aquesta caminada trobem una zona més esclarissada pel pasturatge pels ramats d'ovelles que hi pasturen. Als peus de la casa Estany, lloc de naixença d'aigua, té origen la rasa de l'Estany, que desemboca després d'un recorregut de 4 km en el riu Negre, sota mateix de la torre de Riner. Hi distingim vegetació pròpia de llocs humits temporals o ombrívols, que retrobem al voltant de la font del Bisbe, situada ja en una zona més obaga del camí de les olors on pren més embranzida la vegetació arbòria.

Algunes de les plantes més destacades que trobarem són:

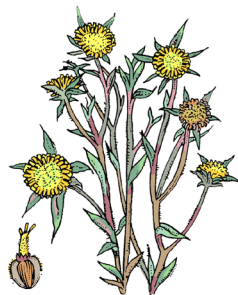
L'ORENGA

L'orenga, que se n'aprofita la part florida i s'utilitza com a condiment de certs plats de cuina, principalment, tot i que té altres usos com l'anticatarral, analgèsic, antiinflamatori o digestiu.

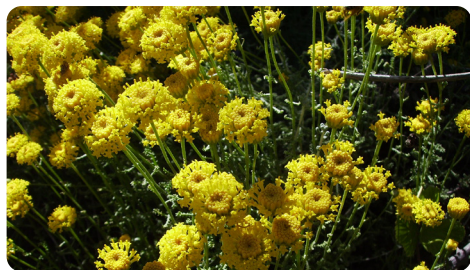
L'ÀRNICA DE SECÀ

L'àrnica de secà també coneguda com àrnica borda o gravit, entre molts altres noms, és una planta molt comuna en aquestes contrades, coneguda popularment com a àrnica. De la planta se'n recollecten les flors, molt oloroses, i es deixen macerar en alcohol o bé en oli. Les dones de la zona expliquen els magnífics resultats que s'obtenen com a antiinflamatori, amb la seva aplicació en forma de cataplasma o fent fregues per a alleujar, i fins tot, acabar amb el dolor de cops, contractures o reumes.

L'ESPERNALLAC

L'espernallac (*Santolina chamaecyparissus*), una planta molt aromàtica i molt ramificada. Les seves intenses flors grogues, desprenen una forta olor i tenen un sabor amarg. Sembla que té diverses qualitats medicinals: febrífuga i sudorífica, tònic estomacal o vermífuga. Les flors seques de l'espernallac s'usava popularment per a prevenir l'aparició d'arnes entre la roba. Calia posar-les dins de saquets de roba als armaris barrejats amb espígol i timó.

EL TIMÓ

El timó o farigola (*Thymus vulgaris*) és una mata molt flairosa que creix en tota mena de terrenys assolellats. És molt present a les cases, sigui com a condiment alimentari molt de carns o l'elaboració de sopes i la coneguda aigua de timó, molt utilitzada en medicina popular pel seu important poder antisèptic i digestiu.

LA SAJOLIDA

La sajolida o herba de les olives (*Satureja montana*) és una planta aromàtica petita que pot arribar als 30 cm d'alçària. La trobem a pastures i brolles associades als boscos de pinassa. Té les flors blanques o violàcies.

EL ROMANÍ

El romaní (*Rosmarinus officinalis*) és l'arbust omnipresent de les brolles sobre sòls calcaris. Les fulles linears, revolutes, d'un blanc tomentós al revers i plenes d'essències li eviten l'excés de transpiració. Pot tenir flors en qualsevol època de l'any. És molt aromàtic i s'usa com a condiment de plats de carn, i també per a rams. Una dita popular diu: "Romaní florit i dones per casar, sempre n'hi ha".

*Font: Història recent d'un paisatge dinàmic
miracleviu.territoridemasies.cat

Rasa de l'Estany

Inclou una petita mostra de bosc de ribera format majoritàriament per xops o pollancre (Populus nigra), albers (Populus alba), que configuren l'estructura forestal d'aquest espai. Aquestes rases tenen una important funció ecològica com a corredors biològics i com a espais de refugi en els incendis forestals, ja que a causa dels alts nivells d'humitat no s'acostumen a cremar.

L'aranyoner

L'aranyoner (*Prunus spinosa*) és un arbust caducifoli que pot arribar a uns 2 m d'alçària. El trobem a les vores de boscos i marges dels camins més ombrívols o frescals. Les flors són blanques i abundants i apareixen sobre les branques nues abans que surtin les fulles. El fruit, l'aranyó, és esfèric i d'un blau negrós. El seu gust millora després de la primera gelada. S'utilitza per a fer patxaran i compotes.

El picot verd

El picot o pigot (*Picus viridis*) és una de les espècies de picot que podem trobar als boscos de ribera, sobretot en aquelles arbredes de fusta tova com les pollancredes. És un ocell que té un reclam característic que el delata. Va pujant pels troncs dels arbres més vells i amb fusta podrida on hi troba les larves dels insectes barrinadors.

La salamandra

La salamandra o salimàndria (*Salamandra salamandra*) com en diuen localment, és un amfibi que necessita zones humides però que no depèn totalment de l'aigua, a excepció de les seves larves. La podem trobar prop de les fonts o basses o petits tolls d'aigua, però també en fondalades humides de rases, boscos i camins. Són d'un color groc i negre molt viu. Aquests colors llampants avisen els depredadors i adversaris de la substància irritant, i un pèl tòxica, que segreguen unes glàndules que tenen al costat del cap. Aquesta substància és tòxica i irritant quan entra en contacte amb les mucoses (boca i ulls) però en contacte amb la pell no provoca cap greuge. S'alimenten de tot tipus d'insectes petits, principalment durant la nit. La seva presència és indicador de bona qualitat de l'aigua.

La serp blanca

La serp blanca (*Rhinechis scalaris*) és, juntament amb la serp verda, una de les serps més comunes del nostre territori. És una serp de color clar, llarga i esvelta, amb un dibuix a l'esquena que és diferent en els exemplars joves i en els adults. S'alimenta principalment de ratolins i talpons, tot i que també d'insectes o ocells. La seva activitat augmenta en dies més assolellats i calorosos, i malauradament massa sovint se'n veuen exemplars que han estat atropellats a les carreteres. Ha estat utilitzada com a remei per a constipats i altres cures tradicionals. Les sopes de serp s'usen en medicina popular per a curar grans refredats.

Xoriguer comú

El xoriguer comú (*Falco tinnunculus*), juntament amb l'aligot comú, potser és el rapinyaire més habitual de les zones obertes de conreu. Té una manera peculiar de caçar: mentre observa les seves preses (petits insectes, ratolins, talpons o alguna sargantana), es manté suspès en l'aire, fent l'aleta, només fent batre les ales de tant en tant. Quan té la presa localitzada es llança sobre seu i en caiguda, per atrapar-la. També pot caçar insectes grossos a l'aire. Sol criar en forats de parets de cases o finestres, o en forats naturals de roca. També en algun niu vell de còrvids.

El pollancre

El pollancre (*Populus nigra*) és una de les espècies més comunes dels boscos de ribera, zones humides i llocs amb el nivell freàtic prop de la superfície. Pot arribar fins als 30 m d'alçària. Generalment, el seu tronc és molt recte i la seva fusta és tova. Les seves fulles tenen forma de rombe, són dentades i tenen una mida que va dels 5 als 7 cm. És una espècie amb un creixement molt ràpid, per això s'utilitza per a plantacions de fusta, generalment per a fer embalatges i pasta de paper.

L'herba fetgera

L'herba fetgera (*Anemone hepatica*), la podem trobar en boscos caducifolis de l'estatge montà. El seu nom es deu a la similitud de les seves fulles a un fetge, el qual té també un color morat. És preuada per les ovelles i, segons la teoria del signe (en la qual, la similitud d'una part amb un òrgan intueix usos beneficiosos per ell), era usada per al mal de fetge.

La jonça

La jonça (*Aphyllanthes monspeliensis*) és una herba perenne, que creix en mates estretes, i que pot arribar a fer 16 cm d'alçària. Té les flors blaves i una tija grisenca, que fa pensar amb el jonc o el fenàs de marge.

La viola

La viola (*Viola willkommii*) és una planta boscana que trobem en sòls rics en nutrients. Les seves fulles tenen un pecíol llarg, característic, i en forma de cor. Pot arribar a fer 25 cm d'altura i creix en rouredes i pinedes de pinassa i pi rajolet. La seva flor és de color violeta i una mica granatós, per això se la pot conèixer també com a viola vinosa. La podem diferenciar de la viola boscana (*Viola alba*) perquè a la base de la seva fulles hi trobarem una estípula (petits apèndixs foliacis que trobem a banda i banda del punt d'inserció de la fulla a la tija).

Mou-te BÉ pel TERRITORI!

Bones pràctiques d'accés a l'espai natural

1.

Informa't bé sobre el territori en qüestió, la meteorologia prevista i les activitats que es fan al bosc i camp obert al web de territoridemasies.cat. [PRÈVIA]

2.

Si ets un grup de més de 10 persones que vols fer una caminada i els veïns no ho saben, posa't en contacte amb Territori de Masies, informarem al veïnat [PRÈVIA]

3.

Si heu de travessar un pas amb vaillet, deixeu-lo tal i com us l'heu trobat.

4.

Porta els animals domèstics lligats. Respecta els ramats i el bestiar.

5.

Emporta't la brossa que hagi generat al medi natural. Emporta't també les deixalles orgàniques.

6.

No comparteixis les ubicacions a les xarxes socials de indrets sobre freqüentats o que siguin susceptibles d'acabar-ho sent.

7.

Al bosc, no facis foc!

8.

No llencis les burilles a terra ni altres residus que siguin susceptibles a iniciar un incendi forestal.

9.

Sigues silenciós, no cridis: sigues tant invisible com puguis

10.

No alliberis fauna domèstica ni plantis espècies vegetals , podria provocar greus impactes a la flora i fauna autòctona.

BASSADÒRIA

Accions al servei dels espais agroforestals del Solsonès i rodalies

Bassaròdia dona nom al pla on s'alça el Santuari del Miracle i que antigament era un prat (conegut com a Prat de la Bassadòria) on hi havia una bassa on veïns de la zona abeuraven el ramat. Justament això és el què feien dues canalles de la Cirosa, una masia propera, el vespre del 3 d'agost de 1458 quan se'ls va aparèixer la Mare de Déu. Arran del fet, la gent de pobles veïns i de més enllà van començar un pelegrinatge que anomenaven «anar al lloc del miracle», que culminarà amb el Santuari que avui porta aquesta nom.

El Santuari del Miracle, Bé Cultural d'Interès Nacional, és més que un conjunt monumental. És un punt de trobada dels veïns de la zona (des de Sant Just, l'Avellanosa, Torredenagó, Sant Jaume, ...), i un lloc de referència pels veïns del Solsonès i rodalies, en especial dels pobles del sud. És també un dels orígens de Territori de Masies.

Bassaròdia és un projecte de Territori de Masies Coop que sintetitza i treballa per un dels

principals objectius de la cooperativa: Posar en valor i protegir els espais agroforestals del Territori de Masies, com a font de treball, de la cultura pagesa i de la sostenibilitat.

Enguany és la segona edició del projecte, que s'inicià el 2018 amb la col·laboració del Grup Natura del Solsonès. A través de xerrades, tallers, caminades i l'edició de material divulgatiu, Bassadòria 2022-2023 segueix insistint en els serveis i beneficis que uns paisatges agroforestals de qualitat aporten a la societat, dona conèixer aquells hàbitats i espècies que es veuen amenaçades per la pèrdua de qualitat d'aquests paisatges, els impactes que poden tenir en ells males pràctiques d'accés al medi natural, i el com reconèixer i fer front a les principals espècies invasores. Bassadòria 2022- 2023 també vol ser un espai de debat i acord entre usuaris i visitants de l'espai agroforestal, perquè tots els usos siguin compatibles.

El Miracle, Primavera 2023

UN PROJECTE DE:

TERRITORI
DE MASIES

Ajuntament
de Riner

AMB EL SUPORT DE:

Generalitat de Catalunya
Departament d'Acció Climàtica,
Alimentació i Agenda Rural

TSAcat

La venda de proximitat està regulada i permet
identificar els pàgesos catalans que venen
ells mateixos els seus productes al públic,
segons el Decret 24/2013

ara
lleida

Diputació de Lleida
Patronat de Turisme

INSTITUT
D'ESTUDIS
ILERDENS
Fundació Patronat de la Diputació de Lleida

SOLSONES

CONSELL
COMARCAL
DEL SOLSONÈS